

คู่มืออบรมเพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต
ในงานอภิบาลเด็ก และเยาวชน ปี 2026

LERNING TO BE ONESELF

Holy Childhood Formation and animation topics 2026
ตามแผนงาน ปี 2025 - 2029

พฤษจิกายน 2026

สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม PMS ในประเทศไทย

คำนำ

คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับได้รับรับรู้ เข้าใจ ตระหนัก และเชื่อมั่นในรูปแบบการสอน คือ รู้ รัก รับผิดชอบ ก้าวไปด้วยกัน เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทำให้เด็ก ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พฤติกรรม และเกิดการปฏิบัติอย่างเกิดผลมากที่สุด พระเยซูเจ้าทรงสอนเราไว้อย่างน่าประทับใจว่า “ปล่อยให้เด็กเล็ก ๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเขาเลย” (มธ.19:14)

เด็กและเยาวชน คือ เป้าหมายของคู่มือฉบับนี้ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 14 ปี ลงมา โดยแต่ละบท ประกอบไปด้วยรูปแบบการสอน คือ รู้ รัก รับผิดชอบ ก้าวไปด้วยกัน กับเพื่อนเยาวชนทูต เพราะทุกคนต่างเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าด้วยกันทุกคน กระบวนการฝึกอบรม มีหัวข้อเนื้อหาที่สำคัญจากกฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ครออสต์กราส 2015 เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการอบรมเพื่อการเรียนรู้ที่จะเป็นตัวเองทำความเข้าใจ

คู่มือหนังสือเป็นเพียงตัวช่วย แต่ตัวตนของเด็ก ๆ เองที่เป็นคู่มือที่มีชีวิต ชีวา และมีความสำคัญมากที่สุด ในการสะท้อนความรักพระเยซูเจ้าผ่านการปฏิบัติของเด็ก ๆ ในชีวิตประจำวัน หวังว่าเราทุกคนจะได้เป็นเพื่อนที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าก่อน และพาเพื่อนเยาวชนทูตมาเป็นเพื่อนของพระเยซูเจ้าด้วย

ขอพระกุมารเยซูช่วยเสริมพลังกายและกำลังใจพวกเราทุกคนในการเรียนรู้รูปแบบการสอนของพระเยซูเจ้า ให้พวกเราได้เข้าใจการเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้าในบริบทของตนเอง จึงหวังว่าคู่มืออบรมฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยทำให้พระศาสนจักรไทยเข้มแข็งมั่นคงในฐานะศิษย์พระคริสต์ได้อย่างสมภาคภูมิ

ขอพระกุมารประทานพระพร
คุณพ่อ ปิยะชาติ มะกรครรภ์

ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม PMS ในประเทศไทย

คำแนะนำ

การใช้คู่มือฝึกอบรม เพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

จุดประสงค์

การสร้างบรรยากาศ และการรายงานการประชุมและการเงิน

1. สร้างบรรยากาศ ด้วยการร้องเพลงของสมณองค์กรยูวธรรมทูต เพื่อนช่วยเพื่อน 1 เพลง
2. ภาวนาเริ่มการประชุม ฝึกให้สมาชิกภาวนาด้วยท่าที่ถูกต้องแลพภาวนาอย่างตั้งใจ
3. เกริ่นนำจุดประสงค์ คือสิ่งที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ ดังนั้นในการประชุมแต่ละครั้งผู้นำควรชี้แจง ประเด็นสำคัญให้เด็ก ๆ สามารถจำจำ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
4. รายงานการประชุมและการเงิน จากการประชุมในครั้งที่ผ่านมา

คำสอนธรรมทูต

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่องอาจจะใช้กิจกรรมนพเข้าสู่เนื้อหา เช่น การแสดงละคร การทำโปรสเตอร์และกิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนต่างๆการใช้คำถามเชื่อมโยง การให้แสดงความคิดเห็นก่อน การเรียนรู้ หลังจากนั้นจะให้เนื้อหาเกี่ยวกับคำสอนธรรมทูต ที่สรุปมาให้สั้น ๆ และได้ให้เนื้อหาเพิ่มเติมสำหรับผู้นำ

พระคัมภีร์และการไตร่ตรอง

ใช้คำถามเพื่อช่วยสมาชิกได้ทบทวนและทำความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าที่สำคัญ ที่ได้เรียนรู้และค้นหาความสัมพันธ์กับมุมนอื่น ๆ ของความรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับพระเจ้าซึ่งเป็นการหล่อหลอมและสร้างจิตสำนึกให้สมาชิก ดังนั้น ผู้นำจะต้องช่วย และให้เวลาสมาชิก ในการไตร่ตรองด้วย

ชีวิตจิตธรรมทูต

1. ให้ผู้นำ นำการภาวนาสายประจำธรรมทูต โดยการสวดบทวันทามารีย์ 10 บทเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า หากมีเวลามากสามารถสวดสายประจำมากกว่านั้น หรือจนจบ 1 สายก็ได้ และควรสวดสายประจำธรรมทูตทุกครั้งเพราะเป็นชีวิตของกลุ่ม
2. ภาวนาโดยเพิ่มจุดประสงค์ของการภาวนาตามแต่ละเรื่องได้กำหนดไว้

ธรรมทูตที่เป็นหนึ่งเดียวกัน (ชีวิตกลุ่ม)

1. ให้สมาชิกได้พักสักครู่
2. รับประทานอาหารว่างร่วมกัน (โดยผู้นำอาจเตรียมขนม นมกล่อง ไว้เพื่อแจกสมาชิก)

ธรรมทูตรับใช้

1. ให้เลขาบันทึกรายงานการประชุม ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด
2. ให้สมาชิกประชุมกันว่าจะประกาศข่าวดีด้วยการการทำ 1 อย่าง ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไป และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของเขา (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้สมาชิกถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกออมสินของกลุ่มไว้เพื่อใส่เงิน)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด

บทภาวนาของยุวธรรมทูต/บทวันทามารีย์/ตามความเหมาะสม

เป้าหมายของยุวธรรมทูต

ฝึกอบรมเด็ก ๆ ให้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เพื่อจะได้เป็นผู้ที่สร้างศิษย์ของพระองค์ต่อไป **“เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์”** โดย.....การมีความเชื่อศรัทธาที่ลึกซึ้งการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ ตามความเชื่อแบ่งปันความเชื่อด้วยความยินดี

คำขวัญ/คติพจน์

“เพื่อนช่วยเพื่อน”

พันธกิจ

แพร่ธรรม สวดภาวนา บริจาค

สมาชิกภาพ

เด็กชาย - หญิง อายุ 14 ปี ลงมา

วันฉลองของยุวธรรมทูต

วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

องค์อุปถัมภ์

พระกุมารเยซู

วิธีการฝึกอบรม

การเรียนรู้คำสอนธรรมทูต การให้มีชีวิตจิตธรรมทูต

การรับใช้แบบธรรมทูต การมีชีวิตกลุ่มเป็นหนึ่งเดียวกันแบบธรรมทูต

องค์ประกอบสำคัญของกลุ่มยุวธรรมทูตคือ

บรรดาสมาชิก และ พี่เลี้ยง (Animator)

สมาชิกกลุ่มยุวธรรมทูต

การเป็นสมาชิกยุวธรรมทูตเป็นการฝึกอบรมเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-14 ในการจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูตนั้น ผู้นำอาจจะแบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นช่วงอายุ เช่น 6 - 8 , 9 - 10 , และ 12 - 14 ปี ส่วนจำนวนของสมาชิกในแต่ละกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับผู้นำ โดยอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือแบ่งให้เท่ากับจำนวนอัครสาวก 12 คนของพระเยซูเจ้าก็ได้

รายชื่อสมาชิกวุฒรรมทูต

ชื่อกลุ่ม (ให้ตั้งชื่อกลุ่มเป็นชื่อนักบุญ/หรือชื่อที่เหมาะสม)

.....

ประธาน

รองประธาน

เลขานุการ

เหรัญญิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

คุณครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม (Animator)

แนวคิด “เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์”

การจัดตั้งกลุ่ม BCC (Basic Christian Communities) ในเด็ก เป็นหัวใจสำคัญของการส่งต่อความเชื่อ ในคริสต์ศาสนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นให้เด็ก ๆ ไม่เพียงแต่รับฟังคำสอน แต่ให้เขามีส่วนร่วม และเติบโตขึ้นเป็นผู้นำที่สามารถประกาศข่าวดีต่อผู้อื่นได้

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างศิษย์ตามแนวทางนี้คุณสามารถดำเนินการผ่านกระบวนการหลัก ๆ ดังนี้:

1. เข้าใจหัวใจของกลุ่ม BCC สำหรับเด็ก

การจัดตั้งกลุ่ม BCC คือการสร้าง “ครอบครัวเล็ก ๆ” ในวัดหรือโรงเรียน ที่เด็กๆ มาพบปะ แบ่งปันพระวาจา และช่วยเหลือกัน โดยมีสโลแกนคือ “เด็กช่วยเด็ก เด็กสวดให้เด็ก และเด็กประกาศข่าวดีแก่เด็ก” ซึ่งเป็นจิตตารมณ์กลุ่ม ยุทธธรรมทูตทั่วโลก ที่เน้นการฝึกอบรมเด็กช่วงอายุ 14 ปี ลงมา

2. ขั้นตอนการ “เป็นศิษย์” (Discipleship)

ก่อนที่เด็กจะไปสร้างศิษย์คนอื่นได้ เขาต้องสัมผัสความรักของพระเจ้า ด้วยตัวเองก่อน: การฟังพระวาจา / เรื่องราวของพระเยซูเจ้า: เพื่อให้เขาฝึกฟังเสียงของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน การเป็นแบบอย่าง: เน้นการฝึกฝนวินัยคริสตชน เช่น การสวดภาวนา การไปมิสซา และการทำความดีเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้เขาเป็น “ศิษย์” ที่มีคุณภาพ

3. ขั้นตอนการ “สร้างศิษย์” (Disciple-making)

เมื่อเด็ก ๆ เริ่มเข้มแข็งในความเชื่อ ก็ถึงเวลาส่งเสริมให้เขากลายเป็น “ผู้สร้าง”: การมอบหมายบทบาท: ให้เด็กๆ ได้ลองเป็นผู้นำสวด นำเพลง หรือรับผิดชอบกิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ ของตนเอง การออกไปประกาศข่าวดี: ส่งเสริมให้เด็ก ๆ ชักชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมที่วัด หรือร่วมทำกิจกรรมเมตตาปราณี (Charity) เช่น การไปเยี่ยมคนชรา หรือแบ่งปันของเล่นให้เพื่อนที่ขาดแคลน การจัดตั้งกลุ่มย่อย: แบ่งกลุ่มตามช่วงชั้น (เช่น ป.1-3 ,ป.4-6 ,ม.1-3 ปี) เพื่อให้เด็กโตได้ดูแลเด็กเล็ก และเรียนรู้การเป็น “ศิษย์ผู้นำ”

4. บทบาทของผู้ใหญ่/ครูคำสอน

ในบริบทของ BCC ผู้ใหญ่ไม่ใช่ “ครู” ที่คอยสั่ง แต่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวก” (Facilitator) ที่คอยกระตุ้นประคอง ให้คำปรึกษา และสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

ยุทธธรรมทูตน้อย: ก้าวเดินร่วมกัน สร้างสรรค์สันติภาพ

จุดประกายไฟแห่งความรักที่มีต่อคนยากจน

1. จุดประสงค์

- เพื่อให้เด็ก ๆ เข้าใจและตระหนักถึงชีวิตและความยากลำบากของคนยากจนในสังคม
- เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและจิตวิญญาณแห่งการเป็น “ยุทธธรรมทูต” ที่รู้จักแบ่งปันความรักและสิ่งของแก่ผู้อื่น
- เพื่อกระตุ้นให้เด็ก ๆ สามารถลงมือปฏิบัติภารกิจความรักในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ภาวนาเปิด

- สวดส่ายประจำธรรมทูต 1 ทศ (10 เม็ด) เพื่อเด็ก ๆ ในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก (เลือกภาวนา 1 ทวีป) หรือสวดบทภาวนาประจำวันของยุทธธรรมทูต โดยตั้งใจภาวนาเป็นพิเศษเพื่อเด็ก ๆ ที่ยากไร้ขาดโอกาส และไม่ได้รับการดูแล

3. อุปกรณ์

- เทียนไขเล็กที่สุดสำหรับเด็กทุกคน และเทียนเล่มใหญ่ 1 เล่ม (หรือใช้ไฟฉาย/ดวงไฟจำลอง)
- ไฟแช็กหรือไม้ขีดไฟ (อยู่ในความดูแลของผู้สอน)
- การ์ดรูปภาพแสดงภาพชีวิตของเด็กหรือผู้ยากไร้ในแง่มุมต่าง ๆ (เช่น คนไร้บ้าน, เด็กขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน, ผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง)
- กระดาษรูป “ดวงดาว” หรือ “หัวใจ” สำหรับเด็กทุกคน
- ปากกา/สีไม้

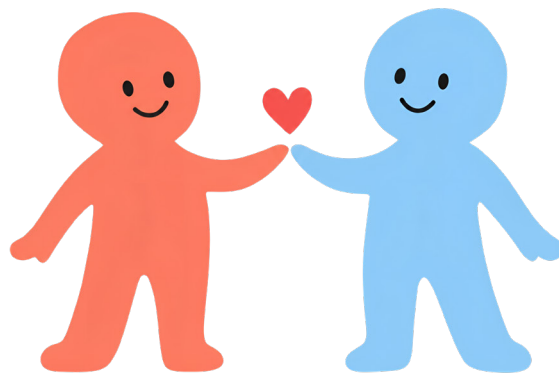
4. กิจกรรมที่เสนอให้ ชั้นนำ

กิจกรรม “ไฟในความมืด” (10 นาที)

- สร้างบรรยากาศ: ผู้สอนปิดไฟในห้องให้มืดลงเล็กน้อย จากนั้นจุด “เทียนเล่มใหญ่” ตรงกลางห้อง
- ชวนคิดและพูดคุย: ผู้สอนถามเด็ก ๆ ว่า “เมื่อห้องมืด เทียนเล่มนี้ทำหน้าที่อะไร?” (ให้ความสว่าง, ความอบอุ่น)
- ผู้สอนกล่าวเชื่อมโยง: “ในโลกของเรา มีผู้คนมากมายที่กำลังอยู่ใน ‘ความมืด’ จากความยากจน ความเหงา และความอดอยาก วันนี้เราจะมาร่วมกันเป็น ‘แสงเทียน’ ที่จุดประกายความรักไปสู่พวกเขาอีกกัน”

5. ประสพการณ์

- กิจกรรมสำรวจภาพ: ผู้สอนแจกภาพถ่ายของคนยากจน/ผู้ด้อยโอกาสให้เด็ก ๆ ดูเป็นกลุ่ม
- ตั้งคำถามสะท้อนใจ: เด็กๆ เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง?
- คิดว่าเขากำลังรู้สึกอย่างไร? (หิว, หนาว, เสียใจ, ต้องการช่วยเหลือ)
ถ้าเราอยู่ในสภาพเดียวกับเขา เราอยาก让别人ทำอะไรกับเรา?
- เล่าเรื่องสั้น / ประสพการณ์: ผู้สอนเล่าเรื่องราวของยุวธรรมทูต หรือนักบุญที่เป็นแบบอย่างในการรักคนยากจน (เช่น นักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตา) ที่เริ่มจากการมอบรอยยิ้ม ข้างหนึ่งมือ หรือคำพูดที่อบอุ่น

6.แบ่งปัน

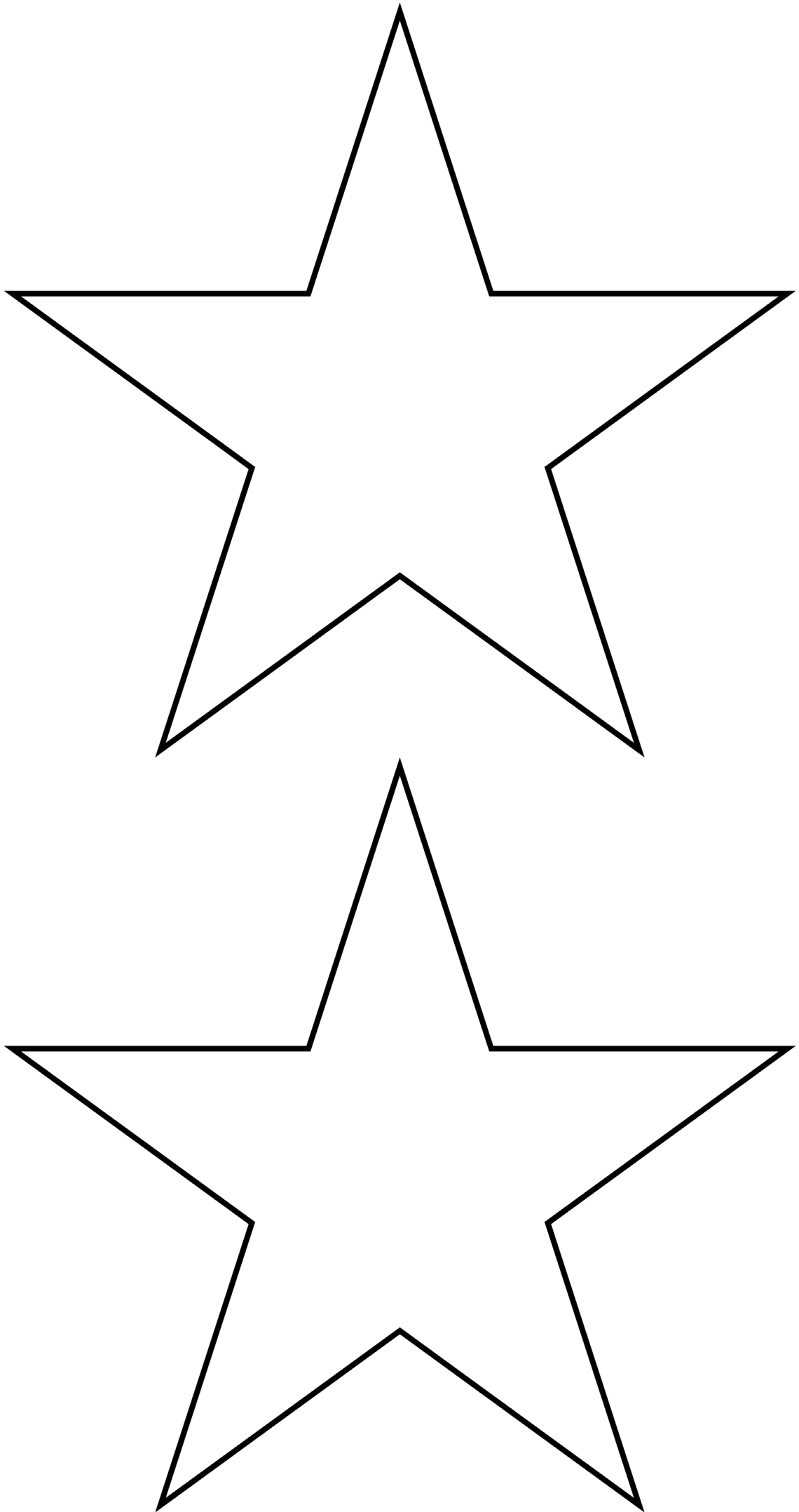
- แบ่งปันความคิด: ให้เด็ก ๆ แต่ละคนพูดคุยในกลุ่มเล็กกว่า “เราสามารถทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อช่วยเหลือคนยากจนหรือคนที่เดือดร้อนรอบตัวเราได้บ้าง?” (เช่น แบ่งขนม, บริจาคเสื้อผ้าเก่า, ไม่กินทิ้งกินขว้าง)
- พิธีจุดเทียนสัญญา: ให้เด็ก ๆ นำเทียนเล่มเล็กของตนเองมาต่อไฟจาก “เทียนเล่มใหญ่” ที่ละคนเมื่อจุดเทียนแล้ว ให้เด็ก ๆ กล่าวสั้น ๆ ว่า “หนู/ผม ขอเป็นแสงสว่างแห่งความรักแก่คนยากจน”
- ผู้สอนสรุปว่า: ไฟยิ่งสว่าง และไฟของเทียนเล่มใหญ่ก็ไม่ได้ลดลงเลยเมื่อแบ่งให้เล่มอื่นเหมือนกับ ความรักที่เรายิ่งให้ ก็ยิ่งมีมากขึ้น

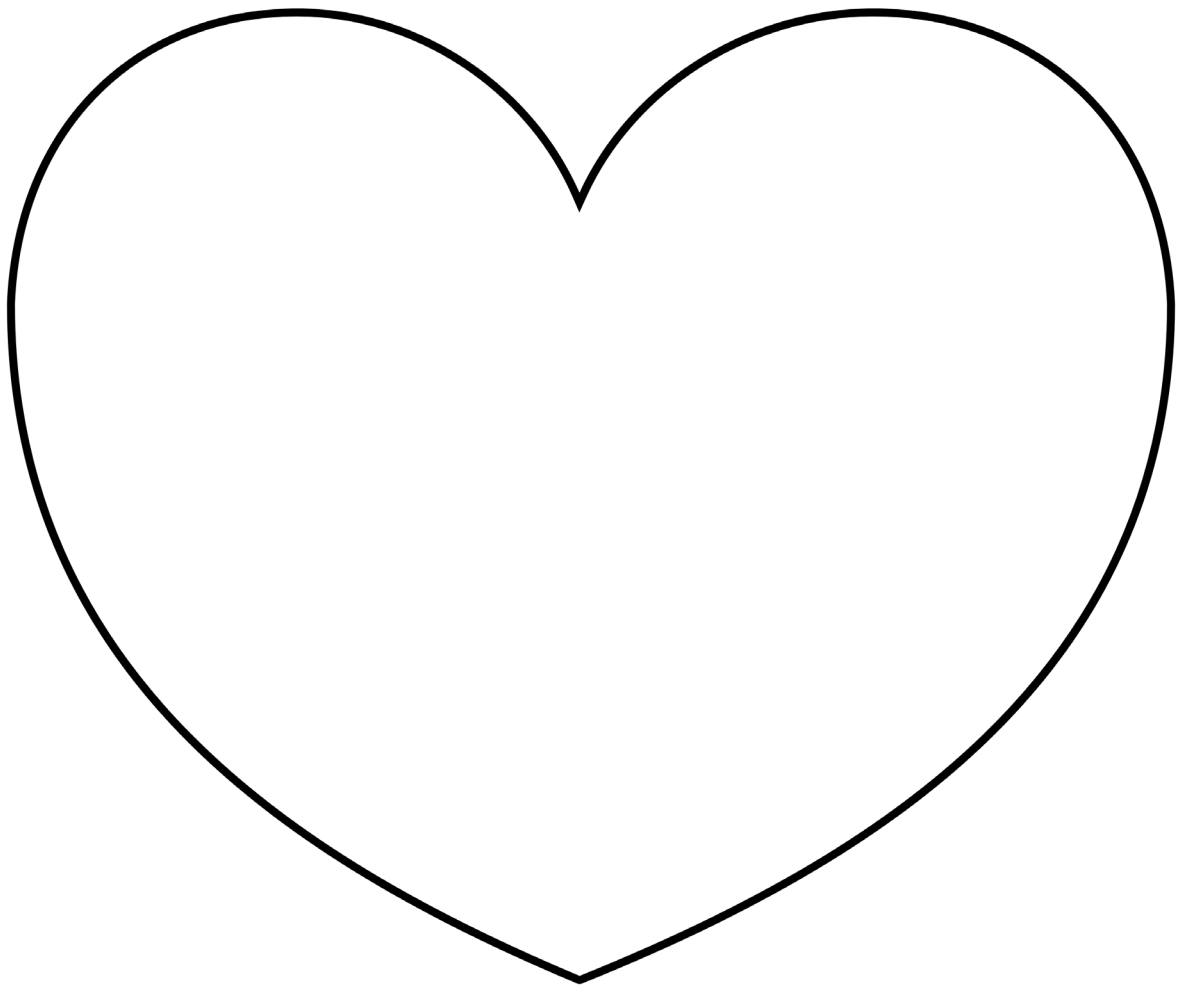
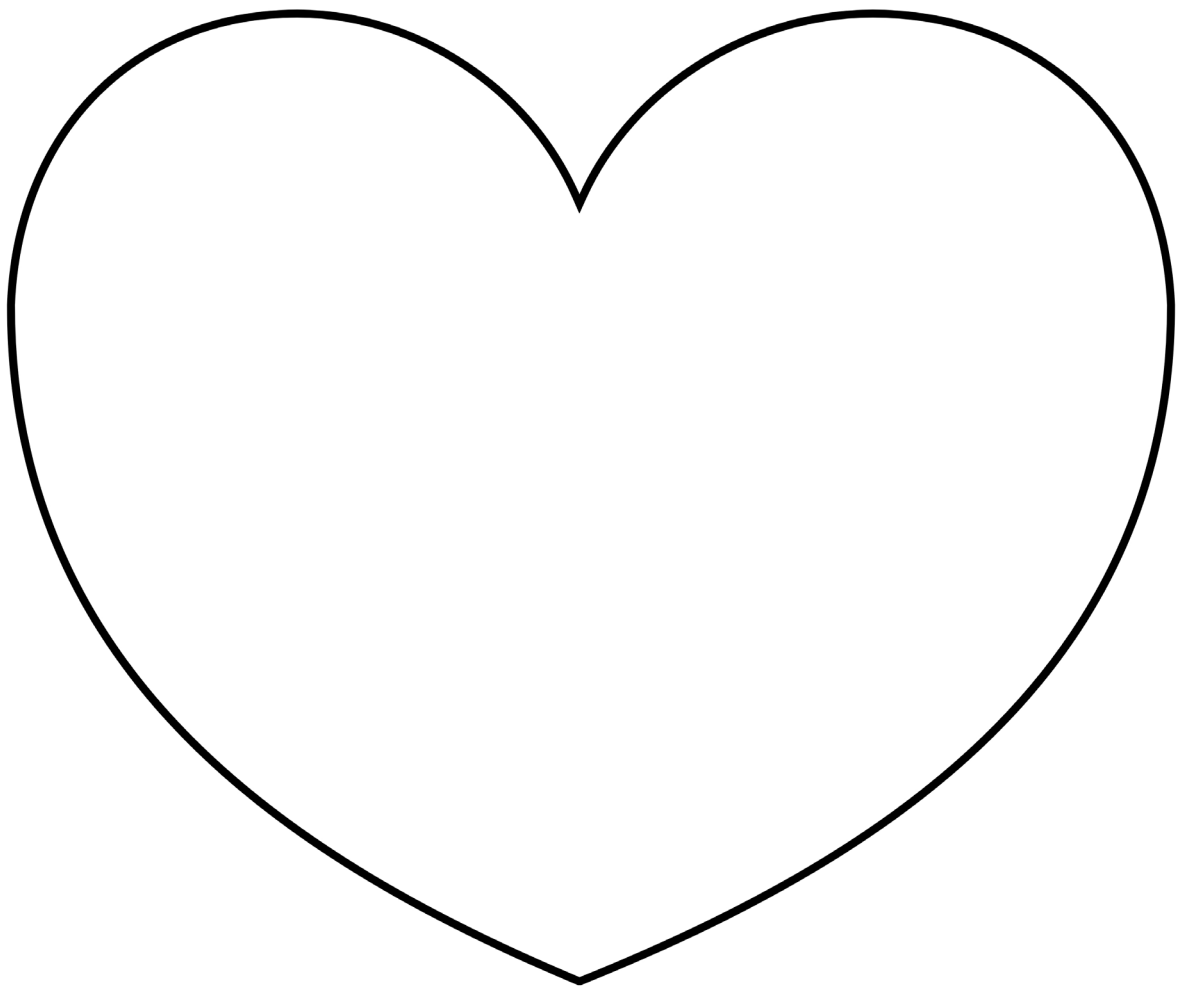
7.มอบหมายงาน

- มอบหมาย “ภารกิจยุทธมทูตน้อยตลอดสัปดาห์นี้” โดยแจกกระดาษรูปหัวใจ/ดวงดาวให้เด็ก ๆ นำกลับบ้าน:
- ภารกิจการกระทำ: ให้เด็ก ๆ เลือกทำสิ่งดี ๆ 1 อย่างในสัปดาห์นี้ เช่น รวบรวมของเล่น/หนังสือที่ไม่ได้ใช้แล้วเพื่อนำมาบริจาค อดออมเงินค่าขนมเล็กน้อยใส่กระปุกยุทธมทูตเพื่อส่งต่อให้คนยากจน ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนในโรงเรียนหรือแถวบ้าน
- ภารกิจการอธิษฐาน: สวดภาวนาให้ผู้ยากไร้และคนไร้บ้านวันละ 1 บทก่อนนอน
- การบันทึก: ให้เด็ก ๆ เขียน หรือวาดรูปสิ่งที่ตนเองได้ทำลงในกระดาษรูปหัวใจ/ดวงดาวแล้วนำกลับมาติดที่ “บอร์ดความรักยุทธมทูต” ในสัปดาห์ถัดไป

8.ภาวนาปิด – ชีวิตจิตธรรมทูต

ภาวนาสายประจำธรรมทูต 10 เม็ด หรือ ขับร้องเพลง (พร้อมทำประกอบ)
เพื่อความสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า และเพื่องานประกาศข่าวดี หรืองานธรรมทูต
ตามจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียน

การจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูต

การจัดตั้งกลุ่มเป็นหนทางที่ช่วยให้เด็ก ๆ ได้มีความเชื่อที่เข้มแข็ง และเป็นการฝึกฝนการเป็นธรรมทูต ให้นึกถึงภาพของกลุ่มเด็ก ๆ จำนวนหนึ่งที่มีพี่เลี้ยงคนหนึ่งหรือสองคนช่วยกันดูแล ฝึกอบรมพวกเขา โดยมีแบบแผนการทำงานเพื่อพัฒนาพวกเขา ให้เติบโตขึ้น โดยมีจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักในพระเยซูเจ้า จงรักภักดีต่อ พระศาสนจักร และพร้อมที่จะประกาศข่าวดีของพระเจ้า และมีใจกว้าง ที่จะช่วยเหลือผู้อื่นที่ยากลำบากกว่าตนเอง โดยไม่เลือกหน้า อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

การฝึกอบรมเด็ก ๆ โดยการจัดตั้งเป็นกลุ่มย่อย ๆ นี้ ยังเป็นการช่วย ให้พวกเขารู้จักรับผิดชอบ และเข้ามามีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักร ตามกำลังความสามารถของพวกเขา สอนพวกเขาให้มีจิตใจ ที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับเด็ก ๆ ทั่วโลก รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลัง ความสามารถ นำพวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมธรรมทูตต่าง ๆ โดยตรง และให้เป็นประจักษ์พยานโดย "มีความรู้สึกร่วม เป็นหนึ่งเดียวกับ พระศาสนจักร" เราสามารถจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูต ในโรงเรียน วัด หมู่บ้าน และในท้องถิ่น ที่มีการจัดตั้งกลุ่ม BCC

1. เป้าหมายของยุวธรรมทูต

ฝึกอบรมเด็ก ๆ ให้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เพื่อจะได้เป็นผู้ที่สร้างศิษย์ของพระองค์ต่อไป "เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์" โดย...

- การมีความเชื่อศรัทธาที่ลึกซึ้ง
- การดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามความเชื่อ
- การแบ่งปันความเชื่อด้วยความยินดี

2. คำขวัญ/คติพจน์

"เพื่อนช่วยเพื่อน"

3. พันธกิจ

แพร่ธรรม สวดภาวนา บริจาคเงิน

4. สมาชิกภาพ

เด็กชาย-หญิงอายุ 14 ปี ลงมา

5. วันฉลองของยุวธรรมทูต

วันพระคริสตประจักษ์

6. องค์อุปถัมภ์ พระเยซูกุมาร

7. วิธีการฝึกอบรม

- การเรียนคำสอนธรรมทูต
- การให้มีชีวิตจิตธรรมทูต
- การรับใช้แบบธรรมทูต
- การมีชีวิตกลุ่ม เป็นหนึ่งเดียวกันแบบธรรมทูต

8. องค์ประกอบสำคัญของกลุ่มยุวธรรมทูตคือ :

บรรดาสมาชิก และ พี่เลี้ยง(Animator)

9. การเป็นสมาชิก

ยุวธรรมทูตเป็นการฝึกอบรมเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-14 ปี ในการจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูตนั้น ผู้นำอาจจะแบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นช่วงอายุ เช่น 6-8 , 9-10, และ 12-14 ปี ส่วนจำนวนของสมาชิกในแต่ละกลุ่มนั้น ให้ขึ้นกับผู้นำ โดยอาจจะแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ อีกก็ได้

10. ชื่อ แต่ละกลุ่มควรที่จะมีชื่อของตนเอง

ชื่อนักบุญองค์อุปถัมภ์หรือชื่อที่มีความหมายอื่น ๆ เช่น รุ่งอรุณ ดวงตะวัน ฯลฯ

รายชื่อสมาชิกวุฒรรมทูต

ชื่อกลุ่ม (ให้ตั้งชื่อกลุ่มเป็นชื่อนักบุญ/หรือชื่อที่เหมาะสม)

.....

ประธาน

รองประธาน

เลขานุการ

เหรัญญิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

คุณครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม (Animator)

ทำไมต้องมีผู้นำกลุ่ม

- ยุวธรรมทูตเป็นของเด็ก ๆ สำหรับ เด็ก ๆ และโดยเด็ก ๆ ที่มีอายุตั้งแต่ 6-14 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัย ที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นวัยที่กำลังเสริมสร้าง ทักษะคติสำหรับชีวิต
- โดยลำพังเด็ก ๆ เอง ตัวเขาไม่สามารถให้การอบรมตัวเขาเอง ดังนั้น พวกเขาจึงต้องมีคุณพ่อคุณแม่และผู้ใหญ่ที่จะให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทาง และให้ความมั่นใจแก่พวกเขาในการดำเนินชีวิต
- นอกจากนี้ เป้าหมายของเด็กยุวธรรมทูต คือการรู้จักพระเจ้า ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระองค์ และมีส่วนที่จะแบ่งปันความเชื่อ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าให้กับคนอื่น ๆ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสามารถบรรลุผลได้ นอกจากว่าจะมีผู้นำและช่วยเหลือพวกเขา

ทำไมต้องมีผู้นำกลุ่ม

- ทุกวันนี้คุณพ่อคุณแม่มีเรื่องที่ต้องรับผิดชอบมากมาย ไม่สามารถ ติดตามลูก ๆ ในการพัฒนาความเชื่อของเขา จึงต้องการผู้อื่นที่สามารถ ช่วยเหลือพวกเขาได้
- ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ เราจึงมองเห็นความสำคัญของ ผู้นำหรือผู้อภิบาลกลุ่มที่จะต้องก้าวไปด้วยกันกับบรรดา เด็ก ๆ ในการเดินทาง แห่งความเชื่อ และในการอบรมเชิง ธรรมทูต ซึ่งมีบทบาทที่จะเป็นแบบอย่าง และนำพวกเขา ไปใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้ามากขึ้น เพื่อจะมีส่วนในพันธกิจ ของพระองค์

กิจกรรมของกลุ่ม

กิจกรรมของแต่ละกลุ่ม มีดังนี้

- 1) การประชุมประจำสัปดาห์
- 2) ภาวนาเพื่อการแพร่ธรรมและการทำกิจศรัทธา
(ส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม)
- 3) งานประกาศพระวรสาร
(ทั้งทางตรงและทางอ้อม : การเป็นประจักษ์พยาน)
- 4) จัดแบ่งปันสิ่งของ และการเก็บทานเพื่องานแพร่ธรรม

กิจกรรมของกลุ่ม

การประชุม

ก. ตำแหน่งหน้าที่ในการประชุม

- 1) กลุ่มแต่ละกลุ่มควรจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอ
- 2) ผู้เป็นประธานการประชุมคือคนที่ได้รับเลือกจะเป็นครั้ง ๆ ไป หรือเป็นตลอด ทั้งปีก็ได้
- 3) กลุ่มควรมีเลขาถาวรเพื่อบันทึกการประชุม และเก็บเอกสาร ของกลุ่มไว้ในที่ ปลอดภัย และยังมีหน้าที่โต้ตอบจดหมายอีกด้วย
- 4) กลุ่มควรมีเหรัญญิก ผู้ซึ่งจัดการเรียไรจากสมาชิก ขอบริจาคจากผู้ใจบุญและจดบัญชีให้เรียบร้อย เงินที่เหลือความจำเป็น ให้ฝากไว้กับคุณพ่อเจ้าวัด หรือนักบวชหรือผู้นำ เหรัญญิกจะต้อง รายงานต่อที่ประชุมทุกครั้ง

NOTE

